ni le potreben vsakemu vinogradniku, ampak tudi posestniku, poljedelcu in viničarju. O viničarjih pravijo, da podpirajo tri vogle pri vinogradu, kar se tiče dela. Vsak viničar bi moral biti poučen natanko glede napredka v vinogradništvu. Modernega opravljanja goric se lahko priuči vsak viničar iz mesečnika »Naše gorice«. Ormožka graščina, ki ima 23 viničarij, je naročila za vsakega viničarja po en izvod tega strokovnega lista. »Naše gorice«, kojih prva letošnja številka je že izšla, se naročajo v Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru.

»Kraljestvo božje«. Ravnokar je izšla 1. številka s sledečo vsebino: Dete nam je rojeno . . . — Katarina Rostopčin. — Škofje priporočajo in ukazujejo. — Marija pri jaslicah. — Temelji krščanskega življenja. — Po kaj smo prišli v Velehrad. — Molitvena osmina za cerkveno zedinjenje. — Vzhodna cerkev. — Iz življenja: Molite za papeža. — Zmaga odločnosti. — Blažena smrt. — Razgled po katoliškem svetu. — Vesti s krščanskega Vzhoda. — Glasnik. — Slovstvo. — Cerkveni koledar. — Ta vsebina nam kaže, da bo list tudi v Novem letu ostal zvest svoji nalogi, ki jo ima kot glasilo Slomškove bratovščine sv. Cirila in Metoda. Nadaljeval bo Slomškovo apostolsko delo za sveto krščansko edinost, prinašal bo mične zgodbe in življenjepise in razne drobne zanimive vesti iz krščanskega vzhoda, kar se bo vse bralo kakor lepe povesti. Prva številka ima lepo umetniško prilogo in je vrh tega opremljena z mnogimi drugimi slikami. Uredništvo oblublja, da bodo prihodnje številke še lepše. List je res tako lep, da bi naj bila nanj naročena vsaka slovenska družina, posebno pa vsi člani bratovščine sv. Cirila in Metoda in vsi častilci velikega svetega škofa Slomška. — Stane letno samo 10 Din in se naroča pri Upravi v Mariboru, Koroščeva ul. 12.

Redni občni zbor društva »Dijaška kuhinja v Mariboru« se vrši v četrtek, dne 29. decembra 1927 ob 20. uri v gostilniških prostorih Narodnega doma z običajnim dnevnim vzporedom. Odbor vabi vse prijatelje mladine, da se udeleže sestanka v velikem številu.

Ljubljanska oblastna skupščina.

Ljubljanska oblastna skupščina je zborovala od 14. do 22. decembra. V tem zasedanju je bilo glavno delo s proračunom, pa tudi druge važne zadeve so se razpravljale.

Prvotno predloženi načrt proračuna v znesku 60 milijonov 438.575 dinarjev se je potem v finančnem odseku znižal na 55,941.575 Din. K tej vsoti prispeva država okrog 25 milijonov, a ostala vsota se je morala kriti iz novih davkov. Oblastna skupščina se je postavila na stališče, da se morajo novi davčni viri iskati tam, kjer jih ljudje prostovoljno plačajo. Kritje okrog 30 milijonov Din se bode pokrilo tako, da bodo plačevali tisti, ki obiskujejo kino, potem gledališče, 25% doklada k državnemu davku na dobiček družb zavezanih k javnemu polaganju računov, takse na plesne prireditve itd., podobno kakor v mariborski oblasti.

Oblasti so prevzele od raznih ministrstev že več javnih naprav v svojo oskrbo, tako tudi ljubljanska, navajam nekatere: Javno bolnišnico, umobolnico na Studencu, kmetijsko šolo na Grmu itd. Tudi za prospeh kmetijstva so določene lepe vsote, tako na primer za zboljšanje hlevov in gnojišč. Tudi se najame investicijsko posojilo za gradnjo novih in preložitev starih cest, kakor tudi za napravo novih vodovodov, podobno tako kot se je delalo na Kranjskem v l. 1908 do 1914, ko je odločevala v takratnem deželnem zboru in odboru naša stranka. Že v tem zasedanju se je predložilo oblastnemu odboru 12 predlogov, tičočih se zgradbe novih cest in mostov. Pri prihodnjem zasedanju februarja pridejo na vrsto tudi predlogi drugih poslancev, med temi tudi poslanci iz brežiškega in laškega okraja.

Smešno vlogo so igrali nekateri poslanci od takozvane kmečko-seljačke demokracije. Klub poslancev SLS šteje 41 poslancev, vendar je nastopal enotno. Opozicija, ki šteje 12 poslancev, je bila večkrat razcepljena. Demokratski poslanec Majer iz Vrhnike je v svojem govoru pri davku na žganje svetoval, naj bi se zopet uvedla določitev, koliko sme kmet kuhati žganja. Poslanec iste stranke Bogovič iz Brežic pa se je posebno protivil davku na godbo po gostilnah, v popolnem nasprotju s svojimi tovariši pa je zagovarjal davek na avtomobile.

Poslanci iz brežiško-laškega okraja so vložili v tem zasedanju več predlogov. Poslanec Tratnik glede preložitve klanca na cesti Brežice—Pohanca—Zdole, glede oprostitve trošarine na ono vino, ki se rabi kot plačilno sredstvo za poravnavo dolgov in za nabavo raznih življenjskih potrebščin, nadalje predlog za zgradbo ceste skozi občine Steblovnik—Anže—Raztez—Gorica—Pleterje do meje mariborske oblasti, glede podpore občini Sromlje v svrho popravila občinskih cest, predlog glede brezobrestnega posojila ali izdatne denarne podpore občini trga Rajhenburg v svrho napeljave električnega toka visoke napetosti od električne centrale TPD na Senovem do trga. Poslanec g. Križnik je vložil predlog za zgraditev ceste Trbovlje—Zagorje ob Savi. Poslanec Deželak je vložil sledeče predloge za zgradbo vodovodov za vasi Marno in Brce pri Dolu v okraju Laško, za vodovod v Laškem in Brstniku pri Laškem. Nadalje predlog za preložitev klanca na okrajni cesti Sv. Marjeta—Dol pri Hrastniku pri vaseh Brezno, Brce in Marno, nadalje predlog za izboljšanje hlevov in gnojnih jam pri kmetijah v laškem okraju, za podporo mlekarskemu zadružništvu v laškem okraju in za podporo občini Marijagradec za popravo in graditev novih občinskih cest. K novim cestnim zgradbam kakr tudi preložitvam klancev na cestah prispeva oblastni odbor 50%, a drugih 50% občine in okrajni zastop, odnosno cestni odbor. Sklenila se je tudi uredba, da bodo morali tisti, ki ceste prekomerno rabijo, plačevati k vzdrževanju istih. Pri tem pa kmetje niso prizadeti.

Poročila S. L. S.

Odborom vseh krajevnih organizacij SLS! Nedelja, dne 15. januarja 1928 je dan občnih zborov krajevnih organizacij SLS. Odbori naj skrbijo, da se ti občni zbori v redu izvršijo. Tozadevne okrožnice smo že razposlali. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Občni zbor krajevnih organizacij SLS. Dan 15. januarja 1928 je določen za občne zbore krajevnih organizacij SLS. Ti občni zbori so nujno potrebni za prospeh in napredek naše misli. Takrat si je treba izvoliti nov odbor in si postaviti cilje za delovanje v bodočem poslovnem letu. Vse podrobnost za občne zbore so navedene v okrožnicah. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Sv. Primož na Pohorju. Za občinske volitve je bila pri nas vložena samo ena lista. Dne 26. decembra je bil nanovo izvoljen županom naš vrli dosedanji župan g. Alojz Peruš. Prvi svetovalec in obenem kot županov namestnik načelnik šolskega odbora je kakor do sedaj Gašper Erič, ki je že do sedaj lepo skrbel za našo šolo. Drugi svetovalec je Mihael Kolman. — Šlo je torej pri nas precej gladko, hvala Bogu, brez agitacije in prerekanja. Sicer je pred prevratom naša občina veljala za nemško (nemškutarsko) blizu 30 let, po prevratu pa za socijalistično. In tudi še pri zadnjih skupščinskih volitvah je bilo precej nezavednih glasov. Vendar se je SLS končno dobro ukoreninila med našimi ljudmi. To pa je zasluga naših mož, zlasti zvestih občinskih odbornikov, predvsem g. župana, ki nesebično žrtvuje svoje moči za blagor občine. Planinske pozdrave vsem somišljenikom!

Sv. Ožbalt ob Dravi. Gospodarski shod o živinoreji, lesni trgovini, novih cestah, konsumnenmu društvu, časopisju in drugih važnih panogah, bo priredil tukaj na praznik sv. Antona Puščavnika, v torek, dne 17. januarja 1928, po službi božji opoldne v društveni dvorani pri Lampretu oblastni poslanec gospod: tudi za Brezno, Remšnik, Kaplo, Sv. Duh in Selnico ter za Slovence tam gori za avstrijsko mejo. Pridite!

Sv. Ana v Slov. gor. Po ljuti volilni borbi v občinske zastope je tudi tokrat SLS sprejela zaupanje velike večine volilcev. Med štirimi občinami, ki so letos glasovale, sta se najbolj častno odrezali: občina Ledinek, ki je sestavila enotno listo SLS, potrjen je celi naš odbor, županil bo zopet naš vneti somišljenik g. Janez Markuš, in občina Žice, ki ima odbornike same naše odločne možake SLS. Županom je izvoljen g. Vela Karl, sin bivšega mnogoletnega načelnika okrajnega zastopa pri Sv. Lenartu. Zavednim občanom slava! — V občini Kremberg pa so vkljub dvema listama demokratje častno propadli. Izmed sedem odbornikov so štirje izvoljeni na listi SLS, župan bo pa naš pristaš g. Tomaž Bračko. — V Zgornji Ročici so se demokrakratje zbali svoje rdeče barve, zato so sestavili listo »Kmečkih posestnikov«. Ko so pa ljudje pregledali to listo, so rekli: »Tu pa kandidira ves zgornjeročički demokratski štab!« Ta resnica je g. tako poparila, da so grozili s tožbo.

Žerovinci pri Ormožu. Pri nas smo imeli dne 18. dec. volitev župana in svetovalcev. Izvoljen je bil enoglasno za župana Avgust Vraz, posestnik v Cerovcu, na domu slavnega prastrica-pesnika Stanka Vraza. Za svetovalce pa gg. Alojzij Pihlar in Ivan Križan. Ker smo imeli samo eno listo SLS, nismo imeli volitev odbora. Gotovo je malo občin v ptujskem srezu, ki bi se tako lepo skladale kot naša, ki ni nikdar nobenih prepirov in strankarskih bojev, a pri vsem tem tudi vzorno gospodarstvo. Bila je občina zaradi zgradbe novih mostov precej zadolžena, ki pa je zdaj popolnoma brez dolgov ter ima precej prebitka. Zato pa smo občani hvaležni odboru in županu za vso požrtvovalnost.

Grlava pri Sv. Križu blizu Ljutomera. Občinske volitve v ljutomerskem srezu so za nami. Kakor je bilo slišati, bili so se povsod hudi volilni boji. Ponekod so dosegale te volitve višek razburjenja. Čast lastnemu prepričanju vsakega človeka, toda da bi človeška bitja, ki stanujejo pod krovom ene občine, uporabljala taka sredstva, kazala take strankarske strasti, to pa že presega vse običajne mere. Nočem na široko razpravljati o različnih kapacitetah poedinih občin, na kratko hočem z ozirom na razmere v naši občini vsem tistim, ki so pomagali rušiti občinsko slogo in skupno delovanje, poklicati v spomin te-le resnice: 1. Sloga jači, nesloga tlači! 2. Inteligenca in razumnost človekova se ne kaže v zahrbtnem sovraštvu, le kdor nasprotniku skaže ljubezen, nosi žrjavico na njegovo glavo. 3. Pomniti treba, da privezani kozel v sredini hleva ne more razbiti s svojo trdo glavo trdnega zida, ker ga ne doseže. 4. Ne želi, česar ne moreš doseči. 5. Ne veruj, kar sploh ni mogoče, ali o čem nisi natančno podučen. Vsem onim volilcem pa, ki so pomagali k temu, da se je dosegel namen skupnosti dveh vasi naše občine ter jih strnil v eno nepremagljivo vrsto, izražam tukaj iskreno zahvalo! Želim, da bi tudi oni, kateri so ovirali naše skupne cilje ter delovali proti našemu prvemu in skupno določenemu sporazumu, izprevideli zlato resnico, koje posledice sedaj bridko čutijo na svoji lastni koži: Nespamet se sama kaznuje! — Martin Makovec, župan.

Ljutomer. Pri naših občinskih volitvah smo imeli tri liste. Kljub najhujšemu pritisku demokrati niso dobili več kot 7 mandatov. Domača gospodarska in ljudska lista pa 10 mandatov. Pri volitvi župana so demokrati podlegli. Izvoljen je županom priljubljeni g. Fric Zemljič, za podžupana pa g. J. Dijak. Upamo, da poneha doslej sokolski komando v občinskem svetu. Čimbolj boste napadali naše poštene gospodarje, tem bolj bomo bojkotirali Sokolski dom! Le tako naprej in mi se bomo spametovali. Zdaj pa le pridno na delo za občinski blagor!

Sv. Trojica v Halozah. Načelstvo Gorce in Dežne se je ponovno — in to že četrtič zaupalo dosedanjemu županu g. Antonu Turk. Prvič — takoj po preobratu 1919, ko je bilo treba spraviti gospodarstvo občine iz rok Nemcev, oziroma v slovenske. Drugič leta 1921, tretjič 1924 in četrtič 26. decembra 1927.

---

toliko je enkrat povedala, da jo čaka božje poslanstvo . . . da, ti si nagnal v smrt njo, ki te je tako zelo ljubila . . . Ti si jo umoril!

Mutsuhito Dsain je stisnil usta in tiho jokal.

— Vem . . . — je žalostno mrmral.

— Najslajše poljube je zbirala, da bi ti jih dala, ko bi prišel domov iz bele dežele, toda ti nisi maral za njeno cvetlično ljubezen, ki je bila bolj čista, ko molitev, ki se dviga v nebo. Reci, ali te ne boli srce, g. Mutsuhito Dsain, ali se ti ne smili ubogo malo dekle?

Znanstvenik je nemo prikimal in vroče solze so mu padale na belo preprogo.

Breskev je tiho javkala.

— Umolknila je njena kitara, s katero je pozdravljala Vzhajajoče solnce in je govorila s tvojo dušo . . . Ni več Zvončka . . . in malega dekleta . . . in tudi jaz sem osirotela na stara leta, sedaj me gotovo odpošlješ od hiše, ker več nimam hčere . . .

— Ne, — je stresel z glavo znanstvenik, — ne odpošljem te, le ne uniči me v teh bolestnih trenutkih. Ne jokaj! Morda boš še danes videla hčerin posvečeni mrtvi obraz, ker jo domov pripeljem . . .

— O, gospod, — ga je debelo gledala, — kako bi jo mogel pripeljati domov, ko je tako daleč? — je dvomljivo stresala z glavo. — Sedaj tudi tebe pomilujem in prosim te, pazi, da se ti možgani ne zmedejo . . .

Mutsuhito Dsain je v temni boli zrl predse.

— Breskev, pazi na hišo. Pismo ti dam, da bo tvoja, ako bi ne prišel nazaj. Redarji čuvajo hišo, nikomur ne povej, ako slučajno skrivaj odidem, da bi pripeljal Zvončka . . . Ali si razumela?

— Da, — je jecljala hvaležno.

— Ne boj se, dovolj yen-ov dobiš. Tu imaš . . . Sedaj pa me pusti, ker duša je zlomljena in rad bi počival . . .

— Ko utrujen golob na zeleni veji, — se je do zemlje priklonila in v očeh ji je sijala neka lakomna hvaležnot.

Priklanjajoč se je odšla. Se je že vživela v neizpremenljivo usodo. Umrla je. Zvonček, več ne bo zvončkljala. Mutsuhito Dsain se je zamislil.

Zrakoplov. —

Na zgornjem podstrešju je električni stroj, ki ga je sam sestavil. V nekaj urah bo v San-Francisku . . . Naglo se je oblačil. Japonski slovesni plašč je oblekel. Kaj naj nese s seboj? Nič. Le šopek krizantem, ki jih je ubogo dekle lastnoročno vsadilo . . . Naj usahnejo na njenem grobu, ker je gotovo, da ameriške oblasti ne bodo hotele izročiti njenega trupla.

Brezšumno se je podal na zgornje podstrešje in je opremil elektro-zrakoplov. Potem je obesil šopek cvetlic na sedlo stroja in je skozi okence pogledal dol. Spodaj stojijo redarji, čuvajo vrata. Ploščate kape se komaj zganejo včasih. Srepo pazijo.

Naprej!

Streha zaškripa in skoz odprtino se smeje neskončno nebo. Ovčje zlate megle zlatolikasto plavajo. Nekaj časa je čakal, potem pa se je vsedel v stroj in je zaprl steklena okna.

Gotovo.

Roko je položil na višinski gubernal in je akumulatorjevo spojnico vtaknil v strojev motor. Električne iskre so zacvrčale. Vijak je zasukal in stroj se je dvignil.

— Pozor! — je zaropotalo pred vrati.

Salvo so izstrelili na njega, toda elektro-zrakoplov je v enem trenutku izginil na perutih pramoči, ko misel, ki se dviga v nebo.

XXIV.

Mutsuhito Dsain je letel na »Ptici sveta«. V sekundah so zaostajale za njim milje. Strojna ptica, ki se hrani z zračnim morjem! Perpetuum mobile, ki med neizrekljivo hitrostjo sam izvleče iz zraka električno energijo. Čudo človeškega uma! Peruti nima in vendar lahko preleti ves svet in bi lahko letel brez prestanka tisoč let, ako bi ga ne vodil in mu določil cilja človek, ki že vidi tajne ustvarjajočega božanstva.

V nebesni daljavi se je odprl rudečo-rujav vrtinec. Velikan se bliža! Noge brodijo spodaj v morju, z orjaškimi rokami prevrača zrak, njegovo gibanje je burja, pogled dolg blisk. Tajfun! Tajfun prihaja z gromečimi koraki . . . Nebo — zemlja se trese.

Mutsuhito Dsain je pogledal v bliskovite oči bližajočega se orkana in je mislil na to, da z električno ptico preseče srce tajfuna. Ne! Morda bi se »Ptica svetov« itak ne mogla boriti s titansko močjo viharja in on danes mora videti umrli obraz dekleta, da ji lahko položi na onemelo srce sporočilo Dai Nipona, krizantemo . . . Banzaj! Višinski gubernal se je zganil in električni orel se je v trenutku dvignil nad črto tajfuna. Tam zgoraj, ze mrzlo zlati solnčni žarek. Spodaj tajfun že besneč trga s tisoči kremplji prsi tresočega se morja. Več milj dolge rane seka na njem in morskemu čelu, ki se zvija v boli, se zbirajo v vrtince valovske brazde. Japonski vihar! Gromeč se vali v zraku in vodi, vetrovni kraterji topo mučejo, ko kaki jekleni biki, ki s temnimi parklji krešejo strele na penasti lobanji podjarmljenega morja. Tajfun! O, tisočroki Kwannon, kako veličasten in strašen si!

Orjaški veter z dlanmi zajema morje in s strašnim glasom pretresa nebeško obzorje ko kak svet uničujoči kij. V rudeče-rumenih razpokah se vidi peneče morje. Banzaj! Ptica svetov leti zgoraj, v solnčnem svitu, ko človeške sanje, ki so zmagale nad realnostjo.

In Mutsuhito Dsain se je zamislil nad bodočnostjo.

Pride čas, ko iz miljonletnega prahu vstali človeški duh, katerega prvi žarek je on, zmaga nad vsemi zakoni fizičnega sveta. Milijoni ljudi si prilastijo tajne stvarjenja sveta, ki jih Bog — Stvarnik ni zaprl pred sinovi in dedič teh skrivnosti bo rumenokožec. O, koliko muk in trpljenja bo do takrat! Strahote vojsk pretresajo človeško dušo v boju ras, v katerem bo zmogovalec poglavar tuvanskih ljudstev: Japonska. Ker ta stroj, — Ptica svetov — bo na električnih perutih prevažala rumene legije nad zapadna ljudstva in ta ne bodo mogla bežati nikamor, ne na morje, ne na hribe, niti pod zemljo ne, saj bo orožje Ptice svetov fulminoid, električni stroj. Fulminoid! Daljne zvezde lahko rušijo z njim zmagoviti tuvanski narodi in zemlja lahko pošlje žarek zkozi kozmične prostore svetovnega etra do skrajne točke Mlečne poti (Rimske ceste). In ta moč bo v strašnih vojnah v znamenju Kristusa — Bude, v miru in ljubezni in vladala pomirjevalno človeštvo.

Da, pride dan, ta bleščeči praznik sveta, ko se pomirjene miljonske množice najdejo kot bratje; ko preneha nevoščljivost, ljubosumnost, lakomnost, laž, sovraštvo, greh; ko bodeta nebo in zemlja skupno peli hozano v večnem jutru očiščenja in svetega človeštva! Ljubezen ne bo bolela . . . ker bo umsko prosti človek z majhno pripravo jasno videl ženska srca! O, toda kaj pomaga? Kaj pomaga vse to? Ko bo iz neskončne sinfonije miru manjkalo enega glasu, brenkanja na kitaro. Udarcev plemenitega, požrtvovalnega ženskega srca. To je njegovo malo dekle. Zvonček . . .